

תה"ג 757/06/21 - מדינת ישראל נגד שי בן יוסף כהן (עוצר/אסיר בפיוקח)

בית המשפט המחויזי בירושלים

תה"ג 21-06-757 מדינת ישראל נ' כהן(עוצר/אסיר בפיוקח)
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שירלי רנر

עותרת מדינת ישראל באמצעות ב"כ עוז דוד לנDAO מהמחלקה
הבינלאומית בפרקיות המדינה

נגד

משיב שי בן יוסף כהן (עוצר/אסיר בפיוקח) באמצעות ב"כ עוז
ניק קאופמן

החלטה

1. בקשה לעיון חזר בתנאי מעצרו של הנאשם. כנגד המשפט הוגש עתירה להורות על הסגרתו לארצות הברית בגין עבירות של קשירת קשר להונאות ולבצע עבירות גנד ארצות הברית, הבאת זרים לארה"ב לצורך רווח כלכלי, מתן מחסה לשוהים בלתי חוקיים וקשירת קשר להלבנת הון. על פי העתירה בתקופה שבין פברואר 2011 לדצמבר 2013 ניהל הנאשם מספר דוכנים לממכר מוצר קוסמטיקה בקניונים שונים במדינת מרילנד וירג'יניה. דוכנים אלו פעלו במסגרת מסחר חברותיו בעבועות /או בניהול הנאשם ושותפיו. באמצעות חברותיו אלו, שכן הנאשם את שירותיהם של חברות כוח אדם בישראל לצורך איתור מועמדים לעובדה בדוכנים שאوتם נהלו. הנאשם ושותפיו סייעו למועדדים בקבלת ויזת Tier לארה"ב שאינה מאפשרת למקבל הויזה לעבוד בארה"ב, תוך הצגת מצג שוא לכפי רשותו ארה"ב אודוטה הנסעה לארה"ב. מרבית העובדים שהעסיקו בדוכנים היו אזרחים ישראלים שהובאו לארה"ב באופן בלתי חוקי על ידי הנאשם ושותפיו. העובדים הללו שכנו בארה"ב על ידי הנאשם ושותפיו בדירות נשכחו לשם כך, ומשם גם הושאו לדוכנים בכלי רכב נשכחו על ידי החברות. העובדים הבלטים חוקיים קיבלו את משכורתם באמצעות כרטיסי אשראי נתענים. בהיעדר דיווח לרשות על העסקתם יכולו הנאשם ושותפיו להימנע מתשלום שכר מינימום לעובדים ותשולם מס העסקה בהתאם לחוקי ארה"ב. בכך הגדרו המשיב ושותפיו את רוחיהם. על פי בקשת ההסגרה רוחוי החברות מהמכירות בדוכנים בתקופה שבין נובמבר 2011 - דצמבר 2013 עדמו על 3.96 מיליון דולר.
2. ביום 1.7.21 הורה בית משפט (כב' השופט א. רובין) במסגרת הליכי המעצר על מעצרו של הנאשם באיזוק אלקטרוני. ביום 25.10.21 הוכרה הנאשם בר הסגרה לארצות הברית למעט בעירה של מתן מחסה לשוהים בלתי חוקיים ונקבע כי יוחזק במעצר בפיקוח אלקטרוני עד להסגרתו בפועל.
3. ביום 27.10.21 הוגשה הבקשה הנוכחית ובמה מבקש הנאשם כי יבוטל האיזוק האלקטרוני או לחילוף להורות על פתיחת חלון בפיקוח האלקטרוני ביום-הא בין השעות 19.00-07.00 וביום ו' משעה 07.00-16.00. זאת, על מנת שסע מעבתו בקריות ביאליק לשתי חניות בתל-אביב שם הוא מנוהל את עסקיו, כאשר ישנה כל העת בפיקוח אחד ממפקחי שאותו במסגרת ההחלטה על מעצרו באיזוק אלקטרוני.
- על פי הבקשה, עקב מעצרו, ועוד לפני, צבר הנאשם חובות רבים וחומר יכולתו לפרעם גורם למצוקה קשה במשפחה ולמשבר עם אשתו. ההקללה המבוקשת וזאת לאפשר למשב לפטור את בעיותו הכספיות בטוחו הקצר ולדאוג למשחתה בטוחו הארוך אם יוסגר לארה"ב. נטען כי הזכות לחופש העיסוק ולה"י המשפחה הן זכויות יסוד, הפגיעה בהן צריכה להיות מידית והתנאים המוצעים, בפרט כאשר החשש להימלטות הוא אפזרות דמיונית גרידא, מאזורים בין האינטראסים המנגדים במרקחה זה. בנוסף, יש להתחשב כי נקבע בפסק הדין כי הנאשם לא יוסגר בגין העבירה של "מתן מחסה לשוהים בלתי חוקיים", ויש בכך ממשם הקללה מסוימת בכתב האישום ואף לגרוע מהצגת הנאשם כדאם "מתוחכם".
4. בתגובה העותרת נתען כי הבקשה אינה עומדת בתנאים לעיון חזר הקבועים בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996. לגופו נתען כי הקללה בשלב זה משוחרר הנאשם בר הסגרה, והשתנה נקודת האיזון והחשש להימלטות מתגבר, אינה מטעם העניין. זאת ועוד. מעצר בפיקוח אלקטרוני כדי מעצר ממש, ואני מתייחס עם בקשה לצאת לעובדה כאמור בבקשתה.
5. בדיון הדגש ב"כ הנאשם כי אין להסיגר את הנאשם בגין העבירות של "מתן מחסה", ואת התగבורות החובות והמצוקה של המשפחה במהלך החדשנות האחרונית. ב"כ המבוקשת הינה להחלתו של כב' השופט רובין אשר ערכה את האיזונים, ציין כי בכל הנוגע לעיראה של "מתן מחסה" הגישה העותרת ערעור, והציג כי ככל SJ שום הסגרה מתקרב, גובר החשש להימלטות.
6. דין הבקשה להידחות. בקשה הנאשם כי ניתן לצאת מידי יומם מבתו שבקריית ביאליק לעבודה בתל אביב, אינה מתישבת עם מעצר באיזוק אלקטרוני והלכות בעניין זה (ר' בש"פ 966/16 **زيدן ב. מדינת ישראל**; בש"פ 1697/16 **ג'ובראן ב.** מדינת ישראל). בקשרו היא איפוא לביטול המעצר באיזוק אלקטרוני. בהלכה היא כי **"עלת המעצר שענינה בחשש להימלטות מקבלת 'משקל סגול' מיוחד, אשר קשור באופן ייחודי של הлик הסגרה, הטמון בחובו חשש מובנה וטבי להתחמקות המבוקש מן דין ובצורך להבטיח אתימוש התching'יזותה הבינלאומית של מדינת ישראל.."** (ר' בש"פ 587/19 עkan ב. היומם' ש, פיסקה 16). משוחרר בינוים המשפט כבר הסגרה, החשש להימלטות מתגבר (ר' בש"פ 1163/11 **פרקופץ ב. מדינת ישראל;** בש"פ 5745/16 **בן משה ב. מדינת ישראל**). אין כדי לקבל את הטענה כי נקודת האיזון השתנה לאחר שנקבע כי הנאשם בר הסגרה בעיראה של "מתן מחסה לשוהים בלתי חוקיים". "מרכז הכלב" של עתירת הסגרה אינם מצויים באישום זה כי אם באישומים האחרים, ואין איפוא בקביעה לגבי כי להשליך על הבקשה בעניינו. אכן הנאשם שוהה פרק זמן לא מבוטל במעצר באיזוק אלקטרוני אך לא שוכנעתי כי יש באמור כמו גם בקשרים הכלכליים בהם נכלעו הוא ומשפטו כדי להצדיק את ביטול האיזוק בנסיבות בהן נקבע כי הנאשם הוא בר הסגרה. עוד נכון כי מעצר באיזוק אלקטרוני מלאוה בפגיעה בזכויות יסוד אליו מפנה ב"כ הנאשם. עם זאת, בהחלטה מיום 1.7.21 נקבע כי בנסיבות האיזון הראו הוא בהגבלה האמורה על חירותו של הנאשם. אין לומר כי דווקא עכשו לאחר הכרזתו של הנאשם בר הסגרה השתנה נקודת האיזון באופן המדיין מטעם הפגיעה בו. לפיכך, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשפ"ב, 22 נובמבר 2021, בהעדר
הצדדים.